

РЕШЕНИЕ

№ 206
София, 08.01.2018

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на тринадесети декември две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЙОВКА ДРАЖЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ДИАНА ДОБРЕВА
ЕМАНОИЛ МИТЕВ

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 10116/2016.

Николина Аврамова
ДИАНА ДОБРЕВА

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на З. И. М., подадена срещу мълчалив отказ на министъра на енергетиката да се произнесе по нейно заявление вх. № Е-94-3-3 от 05.04.2016 г. по ЗДОИ. Искане се отмяна на отказа като незаконосъобразен и да се задължи ответника да предостави исканата информация. Предвид обстоятелството, че след подаване на жалбата на 25.05.2016 г. министърът на енергетиката се е произнесъл с решение № Е-РД-16-240/02.06.2016 г., с което е предоставил частичен достъп до информацията, оспорването се поддържа в съдебно заседание само по отношение на тази част от решението на органа, с която не е предоставена цялата искана информация.

Ответникът по делото не е изразил становище.

Настоящата инстанция счита, че жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

Заявителката З. М., в качеството си на журналист е поискала от министъра на енергетиката да ѝ бъде предоставен достъп до следната обществена информация: 1. Цялата преписка по кореспонденцията на МФ и МИЕ, осъществена през 2009 и 2010 г. по повод на заявлението на 11 главни редактори на печатни медии относно това какви парични средства и в кои банки са депозирали държавните органи и държавните предприятия към 31.12.2009 г. и съответно към 31.03.2010 г., която информация е била предоставена с решение № 13 от 15.05.2010 г. на министъра на финансите и 2. Информацията, събирана и обобщавана от МЕ по същите въпроси след 31.03.2010 година.

Като правно основание на процесното решение са посочени чл. 3, ал. 1, чл. 28, ал. 2, чл. 31, ал. 1 и чл. 37, ал. 2 във връзка с чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. С административния акт ответникът е уведомил М., че исканата от нея информация по т. 2 от заявлението е публикувана на изписаните интернет адреси. Като мотиви за предоставяне на частичен, а не на пълен достъп по т. 1 от заявлението е посочил, че на основание чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ информацията, отнасяща се до „Булгаргаз“ ЕАД и „НЕК“ ЕАД, които са

изразили изрично несъгласие, ще ѝ бъде предоставена в обем и по начин, който да не разкрива тази част, която засяга техните интереси.

Установява се от кореспонденцията на МЕ с двете търговски дружества, че във връзка със заявлението на жалбоподателката същите е следвало при изразено несъгласие да посочат коя част от исканата информация не следва да се разкрива и на какво правно основание същата е защитена тайна. В отговорите им обаче не се съдържат такива данни, като несъгласието им е мотивирано единствено с факта, че търговските дружества не са задължен субект по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ.

При тези доказателства се налагат следните правни изводи:

Разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ допуска отказ до обществена информация, когато "достъпът засяга интересите на третото лице" и "няма неговото изрично съгласие за предоставяне на исканата обществена информация". Тези два юридически факта трябва да са налице кумулативно. В случая не е спорно, че „Булгаргаз“ ЕАД и „НЕК“ ЕАД са надлежно уведомени от ответника и писмено са изразили несъгласието си за предоставяне на свързаната с тях информация. Обстоятелството обаче, че като трети лица двете търговски дружества фигурират в предмета на исканата обществена информация, само по себе си не означава автоматично засягане на техните интереси. Вярно е, че законодателят не е поставил изрично изискване към третото лице да обосновава интереса си и неговото засягане, но щом органът се позовава на засягане на интерес на трето лице, той е длъжен да идентифицира този интерес и възможната прогноза за неговото засягане. Немотивираното посочване на засегнат интерес, без да може да се установи какъв е този интерес, за да се прецени риска достъпът до исканата информация да го засегне, прави процесното решение в оспорената му част необосновано. Същото е базирано единствено на изразеното несъгласие, което обаче не съдържа ясно твърдение на двете търговски дружества за засягане на конкретни техни интереси. Органът се е позовал в случая на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, за да предостави частичен достъп до исканата обществена информация, т. е. в обем и по начин, който да не засяга интересите на двете дружества, без да е установимо какви са тези интереси. Освен изложеното, преценката на органа налице ли е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ и без излагането на фактически и правни основания за този релевантен юридически факт сезираният субект не е изпълнил задължението си по чл. 38 от ЗДОИ.

Предвид изложеното оспореното решение на министъра на енергетиката следва да се отмени в частта му по т. 1 и делото да се върне на органа за ново произнасяне по заявлението на жалбоподателката.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Върховният административен съд, състав на пето отделение,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № Е-РД-16-240/02.06.2016 г. на министъра на енергетиката, в частта му по т. 1 и

ВРЪЩА делото като преписка на органа за ново произнасяне в отменената част съобразно указанията.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред петчленен състав на Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.